

قدری

قدری شاعر می‌باشد و احتمالاً در شیراز متولد شده و اطلاع دقیقی از وی نیست.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - نحوه روایت
- ۳ - عناوین مرتبط
- ۴ - منبع

معرفی اجمالی

داستان جرون یا جرون نامه، سروده شاعری به نام قدری است. در منابع تاریخی و ادبی عصر صفوی هیچ مطلبی درباره او در دست نیست. تاریخ تولد وی را نمی‌دانیم؛ اما از حوادث مندرج در داستان جرون که تا سال ۱۰۴۲ ق. را در بر می‌گیرد، می‌توان گفت که شاعر تا سال ۱۰۴۳ ق. زنده بوده و در همان حال از پیری نیز شکایت کرده است.

مرا مست دیدار خود کن چنان که گردم در ایام پیری جوان تنها منبعی که از خلال آن می‌توان، درباره «قدری» مطالبی به دست آورد، همان جرون نامه سروده اوست که متأسفانه نویسندگان در آن تنها به اشاره‌ای از پیری خود اکتفا کرده و اطلاع به دیگری دست نمی‌دهد. این که او اهل کدام دیار است، بر ما معلوم نیست و احتمالاً نسبت شیرازی او که در منابع جدید ذکر شده، به دلیل تشابه اسمی اش با قدری شیرازی سابق الذکر است. سال تولد او نیز بر ما روشن نیست و آن چه که می‌توان گفت این است که او حداقل تا سال ۱۰۴۳ ق. در قید حیات بوده و در همان حال از پیری و ناتوانی خود صحبت کرده است.

نحوه روایت

از چگونگی روایت «قدری» از فتح فشم و هرمز چنین برمی‌آید که او خود در شمار جنگجویان نبوده و شاید در عرصه کارزار هم حضور نداشته است، زیرا او در ذکر مواضع جنگ و دقایق رزم چندان با دقت سخن نگفته است و از این نظر سراینده ناشناس جنگ نامه کشم بر او برتری دارد. قدری مطالب خود را از کسانی که در میدان جنگ حضور داشته‌اند، نقل می‌کند و معمولاً از «پیر صاحب سخن» یاد می‌نماید.

اما مطالب او در وصف ترکیب نیروها و مجالس مشورتی امامقلی خان، دقیق و با ذکر جزئیات است، لذا می‌توان گفت که مصاحب و معاشر او بوده و این را می‌توان از ساقی نامه‌های متعددی که در سراسر متن جرون نامه آمده است، نیز دانست. این که او اهل بزم بوده نه رزم را می‌توان از این شعر وی نیز دانست.

اگر خود نیم صاحب اعتبار ولیکن سخن هایم آید به کار

عناوین مرتبط

جنگنامه کشم و جرون نامه (کتاب)

منبع

نرم افزار تاریخ اسلامی ایران، مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی.